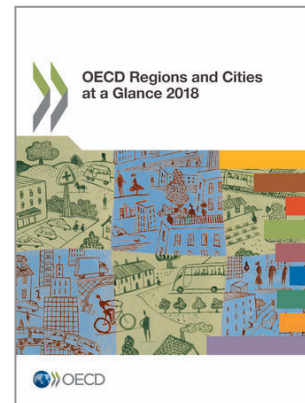

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions and Cities at a Glance 2018

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: [10.1787/reg_cit_glance-2018-en](https://doi.org/10.1787/reg_cit_glance-2018-en)

Regiony i miasta OECD w zarysie 2018

Streszczenie w języku polskim

Postępująca poprawa sytuacji ekonomicznej, która nastąpiła po globalnym kryzysie finansowym, zbiegła się z oznakami coraz powszechniejszego zmniejszania się nierówności gospodarczych w obrębie poszczególnych krajów. W latach 2000-2007 różnice między regionami poszczególnych krajów pogłębiły się. Jednocześnie kraje o niskich dochodach nadrobiły zaległości w kwestii rozwoju gospodarczego. Poskutkowało to sytuacją z początku globalnego kryzysu gospodarczego, kiedy to różnice w obrębie poszczególnych krajów były silniejsze niż różnice między krajami. Tendencja ta zaczęła się odwracać w 2011 roku, przybierając na sile przez ostatnich kilka lat, kiedy to różnice między krajami znacznie osłabły. Biorąc pod uwagę, że ożywienie gospodarcze w Europie zajęło więcej czasu niż można było przewidywać, odwrót ten nastąpił najpierw w krajach pozaeuropejskich, a następnie rozpowszechnił się na Starym Kontynencie. Pomimo tych pożądanых działań, dysproporcje między regionami pozostają silne pod wieloma względami.

Na przestrzeni tych różnych etapów, miasta stołeczne i strefy wielkomiejskie – przy czym te drugie oznaczają tu aglomeracje miejskie liczące co najmniej 500 000 mieszkańców – utrzymały swoją silną pozycję o dużej atrakcyjności zarówno dla firm, jak i ludzi. Od 2000 roku liczba ludności zamieszkująca strefy miejskie zwiększała się o 0,75% rocznie i odpowiada obecnie za około 60% krajowego PKB. Strefy miejskie charakteryzują się też wyższym odsetkiem migrantów, innowacyjności i przedsiębiorczości.

Pomimo że różnice między regionami od niedawna zmniejszają się, wiele regionów, które pozostawały w tyle w roku 2000 nadal boryka się z trudnościami z nadrobieniem zaległości względem najzamożniejszych stref danego kraju. I tak, najbardziej wydajny region w obrębie danego kraju OECD jest średnio dwa razy bardziej produktywny niż region najuboższy pod względem produktywności; wciąż znaczne są również różnice w ofercie rynku pracy. Innym problemem jest też fakt, że przy zmniejszonych w stosunku do wcześniejszych lat środkach finansowych władz lokalnych, coraz trudniejsze w wielu regionach jest utrzymanie dobrej jakości infrastruktury i usług sektora publicznego.

Niniejszy raport stanowi przejrzystą ocenę tego, w jaki sposób regiony i miasta dążą do wzmocnienia gospodarki, polepszenia jakości życia mieszkańców i przyczyniania się do budowania kontekstu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Zawarto w nim zestawienie tendencji w kwestii produktywności, wzrostu gospodarczego, przedsiębiorczości oraz jakości życia na poziomie regionalnym i miejskim w strefie OECD i wybranych krajach spoza Organizacji. Szczególną uwagę poświęcono dysproporcjom na poziomie regionalnym, dotyczącym kwestii takich jak przychody, oferta rynku pracy, integracja migrantów w regionach OECD, a także różnice między płacami w perspektywie oceny jakości życia na poziomie lokalnym.

Główne wnioski

Różnice w rozwoju gospodarczym regionów poszczególnych krajów OECD ostatecznie zaczęły się zmniejszać, lecz nadal są znaczne

Różnice w rozwoju gospodarczym regionów poszczególnych krajów ostatecznie zaczęły w się zmniejszać. Są one jednak nadal stosunkowo duże, przy czym każdy kraj charakteryzują specyficzne trendy. Od roku 2000 różnice między regionami utrzymały się na tym samym poziomie lub osłabły w połowie krajów OECD, a dalej rosły w pozostałych krajach. I tak, w Chile, Meksyku i Nowej Zelandii różnice w rozwoju gospodarczym na poziomie regionalnym znacznie się zmniejszyły. W krajach najsilniej dotkniętych światowym kryzysem gospodarczym (tj. w krajach Europy Południowej lub w Irlandii) różnice te wzrosły, ostatnie lata dają jednak nadzieję na odwrócenie się tego trendu.

Najnowsze badania OECD pozwoliły określić czynniki odpowiedzialne za zmiany tendencji w produktywności na poziomie regionalnym. Przyjmując uśrednione dane, regiony o silniejszym stopniu specjalizacji w sektorze dóbr wymiennych – skutkującej większą ekspozycją na konkurencję międzynarodową – lub zlokalizowane w pobliżu miast, szybciej nadgoniły różnice dzielące je od najbogatszych regionów w poszczególnych krajach. Przykładem mogą być tu regiony wiejskie zlokalizowane blisko miast, w przypadku których różnica dotycząca produktywności w porównaniu do regionów miejskich zmniejszyła się o 3 punkty procentowe.

Ponadto, przez ostatnie dwa dziesięciolecia, regiony stołeczne wciąż przybierały na znaczeniu z gospodarczego punktu widzenia. Są to centra przedsiębiorczości i innowacji – liczba utworzonych przedsiębiorstw oraz liczba utworzonych miejsc pracy na nową firmę są o ponad 60% wyższe w stolicach.

Wiele aspektów wpływających na jakość życia polepszyło się niemalże wszędzie, choć możliwości dotyczące przychodów oraz oferty rynku pracy nadal kumulują się w dużych miastach i niektórych regionach

Od roku 2000 w zdecydowanej większości regionów niektóre kwestie wpływające na jakość życia polepszyły się, przyczyniając się do zmniejszenia różnic między regionami. Tendencja ta jest szczególnie prawdziwa w przypadku aspektów tj. edukacja, długość życia oraz bezpieczeństwo. Jednocześnie kwestie materialne, takie jak praca lub przychody, nie polepszyły się równie powszechnie. Znalezienie pracy w niektórych regionach jest wciąż o wiele trudniejsze niż w innych, a sytuacja ta dotyka najsilniej osoby wkraczające w dorosłość – poziom bezrobocia wśród młodych ludzi nadal wynosi ponad 50% w niektórych regionach takich jak Epir (Grecja) lub Kalabria (Włochy).

Trudności na rynku pracy bezpośrednio wpływają na możliwości zarobkowe. Poziom przychodów mieszkańców stref wielkomiejskich jest o 21% wyższy niż w przypadku osób mieszkających gdziekolwiek indziej; jednocześnie poziom cen, a zwłaszcza koszty zamieszkania, mogą także być wyższe w większych aglomeracjach. I tak, podczas gdy średnie gospodarstwo domowe wydaje około 20% zarobków na mieszkanie, wydatki w tym obszarze mogą osiągnąć prawie 40%, jak w przypadku Oslo (Norwegia).

Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu wymaga zwalczania nierówności na wszystkich poziomach geograficznych

Nierówności istnieją nie tylko pomiędzy, ale też w obrębie samych regionów i miast. Silne różnice mogą wykluczyć część społeczeństwa z udziału w możliwościach oferowanych przez rynek pracy, a co za tym idzie z korzyści płynących z rozwoju gospodarczego, co z kolei może utrudnić osiągnięcie długofalowej stabilizacji społeczno-gospodarczej. W strefach wielkomiejskich różnice mogą być wyjątkowo ostre nawet na poziomie sąsiedztwa, gdzie najzamożniejsze gospodarstwa domowe w poszczególnych dzielnicach izolują się do pozostałych grup zarobkowych. Aby rozwój gospodarczy sprzyjał włączeniu społecznemu, niezbędne jest upowszechnienie możliwości na rynku pracy, przychodów i usług dla wszystkich grup. I tak, dostęp do usług może różnić się diametralnie w jednej strefie wielkomiejskiej. Około 87% mieszkańców dzielnic centralnych i gęsto zaludnionych ma dostęp do szpitala w odległości maksymalnie 30-minutowej jazdy samochodem, podczas gdy dla bardziej oddalonych dzielnic miejskich odsetek ten wynosi 57%.

Aby przyspieszyć postęp na wszystkich poziomach, ważne jest zachęcanie ludzi do udziału w budowaniu wzrostu gospodarczego. Pomimo że w niektórych regionach Meksyku, Turcji, Chile, Włoch i Grecji różnice w zatrudnieniu kobiet i mężczyzn zmniejszyły się od roku 2000, poziom zatrudnienia kobiet

nadal jest o 20 punktów procentowych niższy niż w przypadku mężczyzn. Wśród migrantów przybyłych do regionów OECD poziom zatrudnienia kobiet jest o 15 punktów procentowych niższy niż w przypadku mężczyzn. Biorąc pod uwagę, że znaczna część nierówności tworzy się na poziomie lokalnym i przy przyznawaniu znacznych środków na edukację, zdrowie i inne usługi opieki społecznej, władze regionalne grają ważną rolę w promocji rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!

© OECD (2018), *OECD Regions and Cities at a Glance 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_cit_glance-2018-en